

Тоні

Вже й наша закохалася дочка...
А вчора ще ходили ми під зорі —
Шукати в їхнім сиво-срібнім хорі,
Куди впадає вічності ріка.
Здавалося, що завжди молоді
Ми будемо у дивовижнім світі,
Що не для нас розкинув Хронос сіті
Й пливе не в Лету човен по воді.
А човен плив.
Гойдались тихо плеса
І навіть не торкалися весла.
І десь був принц,
і десь була принцеса,
І казка наче правдою була.
...Вже й наша закохалася дочка,
Відчула вперше не батьківську
ласку...
Покинь весло!
Залишим дітям казку,
А наша далі хай пливе ріка.

1976

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.